

Efectele insomniei

Aurel Oancea

N-am pus azi-noapte pleoapă peste pleoapă,
Am stat cu ochii țintiți în plafon
Tot așteptând ca ziua să înceapă.
Cam pe la patru-am ațipit un pic,
Dar m-a trezit un cucurigu ce
Venea de la vecinul din balcon
Din somnul meu nu s-a ales nimic.
În week-end sunt și pot să fac orice
(Nu și să dorm, dar asta se rezolvă).
Și-n timp ce noaptea-n ziuă se dizolvă,
Mi-ndrept spre tine-al gândului radar

Tu dormi, zâmbești prin somn și n-ai habar,
Că-mi fuse dor de tine noaptea-ntreagă,
C-aș vrea să vin să-ți spun cât mi-ești de dragă.
Ajuns în baie, deschid robinetul
Și scap, cu-o lamă nouă, de tuleie,
Pe urmă îmi șterg fața cu șervetul,
Mă-mbrac curat și dau să ies din casă,
Când, brusc, îmi vine-n minte o idee:
S-amân mai bine pentru mai încolo,
Căci cine știe ce-ar putea să iasă
De te-oi trezi așa, cu noaptea-n cap.
N-aș vrea să dau de-altcineva acolo.
(De gândul ăsta nu știu cum să scap).

S-a întâmplat acum un an, în vară,
Când am venit și m-ai poftit afară
Și, lângă tine, necalificatul
Rânjea ca prostul, arătându-mi patul
Cu toată lenjeria răvășită.
Și am plecat cu inima rănită
Și sufletul înecat în amar.
Acum să te mai caut? Niciodată!
Credeam că-mi ești pe veci pierdută, dar
N-am cum să pierd ce n-am avut vreodată.